Nevěřící Jirka klade přímé otázky a zdá se, že chce slyšet jasné argumenty! To je scéna, která v některých věřících budí děs a která bývá důvodem, proč ve vztahu k nevěřícím neprojevují žádnou iniciativu: „Nevím, co bych jim odpověděl!“
Prozradím Ti tajemství, které mě na biblické škole v předmětu „apologetika“ neučili. (Apologetika se podává jako „obhajoba víry“ a většinou se chápe jako zásobník odpovědí na obvyklé těžké otázky nevěřících.)

Tady je moje tajemství mnohokrát vyzkoušené s mnoha různými nevěřícími Jirky:
I když na některé otázky svých přátel mám odpovědi dobře promyšlené a ze zkušenosti vím, že perfektně fungují, často je vůbec nevyslovím! Nejdřív pečlivě naslouchám, dívám se mu do očí a s modlitbou přemýšlím: Proč se vlastně ptá? Proč klade právě tuto otázku? Na co se ve skutečnosti ptá? Je to vůbec otázka? Někdy se nejdřív sám svého Jirky s laskavostí doptávám: „Jak to myslíš?“ „Ty s tím máš nějakou zkušenost?“ „Co že tě napadla taková otázka?“

Někdy už na první pohled sleduji opravdové hledání. To jsem moc rád! Jindy otázka bývá formou sebeobrany. Jirka se mým pokojem a mojí vnitřní jistotou, která ze mě vyzařuje, cítí rozhozený! Docela často se do tázací formy zahaluje snaha získat převahu. Otázkami se mě snaží zatlačit do kouta. Nejednou jsem zažil otázku, která byla zamýšlena doslova jako útok.
Jindy je to jen provokace − takový „rýpanec“. Útoky ani provokativní otázky povětšině nevyřeší chytrá odpověď. A tak reaguji jen úsměvem a laskavostí. Mnohdy úplně bez slovní odpovědi!
Tady Ti řeknu, že od doby, co jsem se svými nevěřícími Jirky začal jednat s přesvědčivou a hluboce pravdivou úctou vůči nim a s nebývalou laskavostí, od té doby ty různé obranné, útočné i provokativní projevy mých nových kamarádů v podstatě vymizely. Převládají hlavně hledající dotazy.
Možná se podivíš, ale na typu Jirkových otázek se významně podílí můj tón řeči a hlavně můj postoj, s jakým k Jirkovi přistupuji. Tvůj postoj úcty a laskavého zájmu se Jirkova nitra dotkne víc, než vymakaná apologetická odpověď.
Dnes povětšině odpovídám jen na skutečné otázky. Tedy když cítím, že dotaz odráží Jirkovo hledání a zájem. Pak se mu rád stávám průvodcem v jeho hledání. Jako

průvodce v jeho hledání od suché argumentace s radostí a cíleně přecházím k osobním zážitkům s Ježíšem nebo k zážitkům někoho jiného s živým Ježíšem, včetně zážitků biblických postav. Zážitky bývají totiž silnější, než jen „logická“ argumentace! I když i ta je pro hledající důležitá a užitečná.

Případně použiji některé ze svých podobenství, či jiných nástrojů, které Ti v těchto lekcích předkládám. A když se dostaneme kousek dál, pak samozřejmě přichází na řadu Boží slovo.

Podstatné je, že pro účinný duchovní rozhovor o Ježíši nemusím zodpovědět všechny Jirkovy otázky! To se pro mě stalo nesmírně osvobozujícím! I když odpověď mám, zvažuji, jestli mu ji poskytnu. Když odpověď nemám, nevadí! Pán Ježíš otázky některých lidí taky nechával nezodpovězené! (Např.: Matouš 19:16−21; 22:41−46; Marek 3:2−5; 9:31−32; 13:3−7; 14:61) Rozhodně ne proto, že by Mu chyběly správné odpovědi!
Slovo „nevím“, určitě není to první, co bych v Jirkovi chtěl zanechat! „Přemýšlej se mnou,“ řeknu občas na jeho otázky a upřímné pochybnosti. Mimochodem, dotaz, na který teď právě nemáš jasnou odpověď, může být výborným háčkem pro příště! „Jirko, přemýšlel jsem o tvojí otázce a dospěl jsem k tomu, že…“ a teď něco. Když nevím nebo váhám, často s úsměvem přímo řeknu: „Díky, velice jsi mě inspiroval! Teď mám o čem přemýšlet…“

Souhlasím, že opakované otázky nevěřících je dobré si promyslet a mít připravené odpovědi. Do tvorby odpovědí na reálné dotazy, které jsi od svých kamarádů opravdu slyšel, zapoj svého věřícího parťáka nebo i další zkušenější přátele. Abys ovšem zjistil, na co se tvoji nevěřící kamarádi opravdu ptají, musíš s nimi nejdřív sdílet živého Ježíše. Jinak to budou jen náboženské kecy. Pokud budeš živého Ježíše sdílet osobně, sám za sebe, odhaduji, že otázky Tvých kamarádů nebudou těžce teologické ani vědecké. Budou spíš osobní, hluboké, zkoumavé, budou se ptát Tvůj

vnitřní život s tím Ježíšem. Za takové otázky buď velmi vděčný. V odpovědích jim otevírej svoje nitro…

Pane Ježíši, pozorování Tvých reakcí na otázky lidí okolo Tebe je pro mě velkou inspirací. Díky.